

ज्ञानगम्य	esp. higher knowledge, science, wisdom; conscience, organ of intelligence or sense.	ज्ञानगम्य a. accessible to knowledge.	ज्ञानाधन् a. striving to the earth.
	Abstr. °त्व n.	१ ज्ञा, जिवाति, pp. जीत overpowder, oppress, deprive of (2 acc.), P. जीयते (जीयते), D. जिज्ञासति — अधि & प्र overwhelm.	१ ज्ञा, जिवाति, pp. जीत overpowder, oppress, deprive of (2 acc.), P. जीयते (जीयते), D. जिज्ञासति — अधि & प्र overwhelm.
	२ ज्ञानचक्षुर् n. the mind's eye.	२ ज्ञानचक्षुर् a. using the mind's eye.	२ ज्ञा f. force, violence.
	३ ज्ञानसद् adv. from knowledge.	३ ज्ञानसद् a. imparting knowledge.	३ ज्ञा f. the same.
	४ ज्ञानपद् a. dealing in knowledge or science.	४ ज्ञानपद् a. preceding by (the acquisition of) knowledge.	ज्ञानपदि f. the straining of the bow-string.
	५ ज्ञानपूर्व a. preceded by (the acquisition of) knowledge.	५ ज्ञानपूर्व f. consisting of knowledge.	ज्ञानपूर्णा m. twang of the bow-string.
	६ ज्ञानमय् f. ई consisting of knowledge.	६ ज्ञानमय् m. the sacrifice of knowledge.	ज्ञान n. oppression.
	७ ज्ञानवयः m. the practice of knowledge.	७ ज्ञानवयः a. endowed with knowledge.	ज्ञानि f. the same, deprivation, loss.
	८ ज्ञानवृत्ति m. the practice of knowledge.	८ ज्ञानवृत्ति a. knowing, intelligent, wise.	ज्ञानवृत्ति (compar.) superior, greater, stronger, elder; excellent, best.
	९ ज्ञानशक्तिमत्तम् a. having the capacity of knowing.	९ ज्ञानशक्तिमत्तम् a. having the capacity of knowing.	ज्ञानशक्ति a. having a senior or superior.
	१० ज्ञानसङ्ग् m. attachment to knowledge.	१० ज्ञानसङ्ग् m. organ of perception or sensation.	ज्ञानशक्ति (superl.) first, best, excellent.
	११ ज्ञानापि m. the fire of knowledge.	११ ज्ञानापि (f. °पिका) making understood, teaching, hinting, insinuating. — m. the master of requests (a kind of officer); n. precept, rule, esp. an implicit or indirect rule (g.).	ज्ञान, ज्ञातति (ते) shine; C ज्ञातयति (= अव) illuminate.
	१२ ज्ञानार्थिन् a. wanting to know (—०).	१२ ज्ञानार्थिन् a. = ज्ञानवृत्ति ; m. astrologer, fortuneteller, abstr. °जित्य n.	ज्ञानि f. light; मन्त्र shining.
	१३ ज्ञानासि m. the sword of knowledge.	१३ ज्ञानासि किद्याग्राहतिमत्तम् a. endowed with the capacity of knowing, wishing, and acting (ph.).	ज्ञेष्ठु or ज्ञेष्ठ (superl.) principal, best, eldest, highest, greatest, worst; superior to (abl.).
	१४ ज्ञानेन्द्रिय n. organ of perception or sensation.	१४ ज्ञानेन्द्रिय n. organ of perception or sensation.	m. chief, senior, eldest brother, N. of a man. f. ज्ञेष्ठा the eldest wife. n. the chief, best (of things); adv. most, much.
	१५ ज्ञानपक् (f. °पिका) making understood, teaching, hinting, insinuating. — m. the master of requests (a kind of officer); n. precept, rule, esp. an implicit or indirect rule (g.).	१५ ज्ञेष्ठतम् (superl. to prec.) the first or best of all.	ज्ञेष्ठतर् (compar to ज्ञेष्ठ) an elder one; f. ज्ञा or °तरिका old woman, duenna.
	१६ ज्ञानपत्र n. information, insinuation.	१६ ज्ञेष्ठता f., °त्व n. superiority, primogeniture.	ज्ञेष्ठता m. head of a family.
	१७ ज्ञानीय & ज्ञाप्त a. to be made known.	१७ ज्ञेष्ठवृत्ति a. behaving like an elder brother.	ज्ञेष्ठवर्षा m. sovereign.
	१८ ज्ञात् m. à near relative.	१८ ज्ञेष्ठसामग्र a. who sings the Jyेष्ठसामान् (v. seq.).	ज्ञेष्ठवयस् a. older than (—०).
	१९ ज्ञीप्ति, ज्ञीप्तति v. १ ज्ञा.	१९ ज्ञेष्ठसामग्र n. N. of a Sāman; a. = prec. a.	ज्ञेष्ठवृत्ति a. behaving like an elder brother.
	२० ज्ञीप्ता f. wish to know, question.	२० ज्ञेष्ठांश् m. the eldest brother's share.	ज्ञेष्ठसामग्र m. the eldest brother's share.
	२१ ज्ञू (only °— & —०) n. knee.	२१ ज्ञेष्ठ m. a cert. month in summer; f. ई the full-moon in this month.	ज्ञेष्ठ m. a cert. month in summer; f. ई the full-moon in this month.
	२२ ज्ञुवाध् a. bending the knees.	२२ ज्ञेष्ठांश् n. preeminence, sovereignty, primogeniture.	ज्ञेष्ठांश् n. preeminence, sovereignty, primogeniture.
	२३ ज्ञृ a. to be known, understood, learnt, found out; to be regarded as or supposed to be (nom.). Abstr. °ता f., °त्व n.	२३ ज्ञेष्ठांश् adv. long; w. कृ delay, tarry. Superl.	ज्ञेष्ठांश् adv. long; w. कृ delay, tarry. Superl.
	२४ ज्ञृन् (loc.) course or way.	२४ ज्ञेष्ठांश् अद्यम् adv. longest.	ज्ञेष्ठांश् अद्यम् adv. longest.
	२५ ज्ञृता a. following one's course.	२५ ज्ञेष्ठांश् अद्यम् m. the troops of the heavenly bodies.	ज्ञेष्ठांश् अद्यम् m. the troops of the heavenly bodies.
	२६ ज्ञृता f. the earth (only ज्ञृता instr. & ज्ञृत्स् abl. gen.).	२६ ज्ञेष्ठांश् अद्यम् m. star-knower, astrologer.	ज्ञेष्ठांश् अद्यम् a. consisting of light.
		२७ ज्ञेष्ठांश् अद्यम् a. consisting of light.	